

Tuần Báo Vô Vi

9 tháng 8 năm 2015

Số 250

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Nguyên do gì mà mọi người phát tâm làm từ thiện, giúp người khác khổ, tại các miền bão lụt và nguy hiểm?
2. Nhu cầu cần thiết là thứ nào?
3. Đâu là bến giác? Đâu là bờ mê?
4. Hướng ngoại tạo động là hướng làm sao?
5. Phàm tâm là sao?
6. Tại sao làm người ai ai cũng có tội?
7. Tình đồng đạo không bao giờ mất tại sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Montréal, 18/10/97 4:50 AM 1) Hỏi: Nguyên do gì mà mọi người phát tâm làm từ thiện, giúp người khốn khổ, tại các miền bão lụt và nguy hiểm? Đáp: Thừa thiên cơ giáo dục loài người hướng thượng, cho nên sau khi làm phước, tặng quà cứu người thiếu thốn, thì người tặng lại được mạnh khỏe hơn người nhận quà, lại có dịp cảm động và thức tâm, hướng về Trời Phật mà ăn năn sám hối, biết được số phận làm người cần tương trợ lẫn nhau khi cần. Kệ: Siêu nhiên ban chiếu tự nhiên thành Trời Phật phân minh tình chuyển tiến Thức giác bình tâm đồng cứu độ Thực hành giao cảm hướng về thanh.	Montréal, 19/10/97 12:45 AM 2) Hỏi: Nhu cầu cần thiết là thứ nào? Đáp: Thừa nhu cầu cần thiết là nhiên liệu của cuộc sống, tinh khí rất cần thiết cho sự vận hành của cơ tạng. Ngược lại thì chỉ tiêu hao và mất quân bình, bệnh hoạn xảy ra bất cứ lúc nào, khó cứu khó tu. Kệ: Thực hành phát triển chẳng lo mù Giải chấp phá mê tự tiến tu Sống động tình Trời tâm quyền luyện Bình tâm thanh tịnh chẳng mê mù.
Montréal, 20/10/97 7:30 AM 3) Hỏi: Đau là bến giác? Đau là bờ mê? Đáp: Thừa bến giác là hoàn cảnh đau thương xảy ra liên tục, nhiên hậu mới thấy rõ sự sai lầm của chính mình mà bằng lòng tu sửa. Bờ mê là mới đến đó tưởng đó là thật, mê mẩn trong cuộc thương yêu giả tạm, trong một thời gian ngắn rồi đâm ra chán ngán. Cho nên người đời hay thay đổi là vậy, lập trường không vững vì chưa thấy được khả năng của chính mình là vô cùng tiến hóa tùy theo duyên nghiệp, xuyên qua tình đời mà thức tâm. Cảnh tạm dẫn dắt tâm linh chỉ có và tiến thì mới thoát nạn. Cho nên nhơn gian có câu: Nhơn bất học bất tri lý, không sao hiểu được sự giáo dục của Trời Đất đã hình thành từ có đi tới không, từ không đi tới có, vui buồn lẫn lộn, chính mình tự nhận xét và phát triển tâm linh, dũng mãnh vượt qua tình đời, mà thủ lễ tiến thân. Kệ: Nguyện tu đóng góp sống chuyên cần Giải tiến tâm linh tự xét phân Đen bạc tình đời tâm thấu triệt Học hành tiến hóa tự mình phân.	Montréal, 21/10/97 6:25 AM 4) Hỏi: Hướng ngoại tạo động là hướng làm sao? Đáp: Thừa hướng ngoại tạo động là sẽ gia tăng dâm tánh, lo chuyện của người khác nhiều hơn lo chuyện chính mình, bỏ qua sự thanh tịnh sẵn trong nội tâm, vất vả mà không có kết quả cho phần hồn khi lìa xác. Kệ: Tu không thanh tịnh vẫn bàng hoàng Không biết đến đâu chẳng có an Thanh nhẹ không còn tăng chuyển động Tâm mê không thoát trí mơ màng.
Montréal, 22/10/97 4:05 AM 5) Hỏi: Phàm tâm là sao? Đáp: Thừa phàm tâm là biết chuyện thông thường thì phi qua lại, không biết chuyện tâm linh, vắng tình Trời Đất rất dễ sân si và không lối thoát. Kệ: Không minh đạo lý tự phân tâm Khó giác khó minh lý diệu thâm Trí tuệ chôn vùi không lối thoát Trần tâm gieo động khổ muôn phần.	Montréal, 23/10/97 2:45 AM 6) Hỏi: Tại sao làm người ai ai cũng có tội? Đáp: Thừa sự cấu trúc của Trời Đất là nguyên khí thanh và trược, sáng và tối. Quan sát hành động của mỗi linh căn tại thế, mà định tội, sáng là giải nghiệp, tối là tạo nghiệp. Kệ: Không minh chỉ có tạo thêm phiền Trí tuệ không thông sống khó yên Đen bạc tình đời xoay chuyển động Thực hành chánh pháp chẳng lo phiền.

Montréal, 24/10/97

7) **Hỏi:** Tình đồng đạo không bao giờ mất tại sao ?

Đáp: Thừa tình đồng đạo phát triển chung một đường lối không bao giờ mất, vì ngày đêm nuôi dưỡng tinh thần đồng nhứt phát triển tới vô cùng tận, sanh tử vô can.

Kệ:

Quy hàng thanh tịnh chẳng bằng hoàng
Kiến tánh phân minh tự vượt sang
Đường đạo không ngừng chơn phát triển
Thực hành chất phác tự mình yên.

Lời Vàng Tiếng Ngọc

GIÁC NGỘ GIỜ PHÚT LÂM CHUNG (tiếp theo)

...

*"Xuyên qua cảm giác thừa hành,
Trong sanh có tử, tử sanh hợp hòa"*

"Xuyên qua cảm giác thực hành": Chúng ta thấy rõ. Đó! Một chút anh em tôi bị chết sông, chết biển mà tôi đau khổ như vậy... Bây giờ tôi tu, tôi được nhẹ, người khác thế nào? Người khác chưa tu còn trầm trọng hơn. Cho nên Ông Phật mới thấy ở thế gian, nghiệp lực nhiều quá, rất chậm tiến, đạo đức không có, miệng nói đạo đức nhưng tâm không bao giờ thực hiện được sự đạo đức. Có cái ý niệm đạo đức thôi, chứ thực hiện đạo đức không có ai thực hiện. Không ai chịu làm, làm sao có đạo đức! Tự làm lấy mình, mỗi người mỗi trong cộng đồng Cần Khôn Vũ Trụ đều biết sửa lấy mình để hiểu sự sai lầm của mình, là nó mới lộ diện đạo đức. Còn không hiểu sự sai lầm của mình và để xóa bỏ, để tiêu diệt, thanh lọc sự sai lầm của mình, thì làm sao mới có đạo đức được? Đó... *"Xuyên qua cảm giác thừa hành"* rồi, ta thấy trong sanh có tử, thế rồi tuy trong tử có sanh hợp hòa. Chết là cái cơ hội để nó sống, chết là cái cơ hội để nó tiến hóa, để thanh lọc qua một cái lớp khác. Ai cũng phải chết, chứ đâu có người nào không chết! Ông Phật xuống thế gian tu thành Phật rồi ông cũng phải chết. À! Hình của Chúa cũng phải chết, phải đóng đinh rồi mới có sự tiến hóa.

*"Cộng đồng vũ trụ chung nhà,
Cùng Cha cùng Mẹ tạo hòa nơi nơi"*

Khi chúng ta ý thức, thức giác được chân lý thì cộng đồng vũ trụ chung nhà.

"Cùng cha cùng mẹ tạo hòa nơi nơi": Thấy không? Cha Trời Mẹ Đất rõ ràng. Các bạn sống với ai bây giờ? Rốt cuộc rồi cũng Trời Đất thôi. Đi đâu cũng vậy, đi đâu cũng đối đầu với thiên cơ.

*"Đi đâu cũng sống với Trời,
Sao không cởi mở nơi nơi dung hòa"*

Tại sao không mở tâm can, còn dấu diếm này, dấu kia, dấu nọ, để làm gì? Tự che lấp, tự đem lại sự tăm tối cho mình thay vì sáng suốt. Để làm gì? Thấy không, các bạn không nên che lấp nữa, cởi mở đi, nghiên cứu đi, thực hành đi, chúng ta thực hành thôi chứ chúng ta có thể giúp người ta được không? Sửa nay một chút, mai một chút, chúng ta phải dẹp giận hờn được không? Lần lần rồi phải đi đến thực hành và phải lập hạnh nó mới sửa đổi được.

*"Bày ra những chuyện ta bà,
Giết nhau ca hát bài ca anh hùng"*

Ở thế gian bây giờ vác bạn thấy rõ, nghe radio lu bù, bày ra những chuyện ta bà, giận đâu này, giận đâu kia, giận đâu nọ, đòi đánh đâu này, đòi đánh đâu kia, giết nhau rồi bày ra ta là anh hùng thế giới;

nhưng mà anh hùng rụng răng không hay! Khổ vậy!
Chết lúc nào không biết, quíu tay, quíu chân, không
hiếu! Không biết mình ở đâu đến đây rồi sẽ đi về
đâu, cũng xưng là anh hùng!

*“Miệng thì mong muốn đại đồng,
Không hành sao đạt sao thông tánh tình”*

Miệng thì mong muốn đại đồng, muốn thế giới ai
cũng phải nghe lời tôi! Chứ không có chữ đại đồng
như y xài, của những người xài cái radio, tôi nghe
đó là muốn mọi người phải nghe lời tôi, chứ không
phải là để mọi người tự thức giác và tiến hóa. Còn
cái chuyện đại đồng của đấng Cha lành làm, của
Ông Trời làm để mọi người thức giác. Các bạn
nghe ngẫm thấy rõ chưa? Chính bản thân của các
bạn, bạn muốn gì Ông Trời đâu có cản! Nếu cản
bạn đâu có làm được, bạn làm rồi các bạn ăn năn.
Khi bạn ăn năn, thực tâm ăn năn rồi các bạn từ bỏ
nó. Đó! Cho nên chúng ta phải mượn cái pháp để
hành, rồi mới thấy rằng hồi hôm tôi thiền được mà
tối nay tôi thiền không được! Là tại tôi làm sai, mà
cái sai tôi không chịu nhìn nhận, làm sao tôi thiền!
Chừng nào tôi nhìn nhận sự sai lầm của tôi là tôi
mới thiền được.

“Không hành sao đạt sao thông tánh tình”: Không
chịu hành mà làm sao đạt được! Làm sao khai thông
tánh tình sẵn có của mình đây để mà hướng thượng
hóa giải. À! “Không hành sao đạt sao thông tánh
tình”.

*“Kệ không phát triển tại mình,
Quên đi nguyên chất hữu tình Trời ban”*

Kệ, không phát triển là tại mình thôi. Nếu chúng ta
buông bỏ mọi sự việc để tìm hiểu mọi sự việc thì
cái gì nó cũng đều phát triển, mà chúng ta ôm lấy
một đồng đó mà không nghiên cứu nó thì bị kẹt
chứ gì nữa!

“Quên đi nguyên chất hữu tình Trời ban”: Quên đi
cái nguyên chất lúc chúng ta giáng sanh chỉ có giọt
máu âm dương phối hợp đó thôi, rồi bành trướng ra,
do Trời ban cho chúng ta sống từ giờ từ phút, và từ
lớp lang để học, chờ thi mà thôi.

*“Tham gia đủ sắc đủ mầu,
Khổ đau cũng vẫn hoang mang suốt đời”*

“Tham gia đủ sắc đủ mầu”: Cái nào cũng muốn chỉ
một chút cho nó đầy đủ, trang hoàng cho nó đẹp vậy
thôi, chứ không có trách nhiệm gì.

“Khổ đau cũng vẫn hoang mang suốt đời”: Rốt
cuộc rồi cũng ôm cái khổ đau! A... Mầu sắc này kia
kia nọ, tạo làm sư tử giả mà ăn chung gì.

(còn tiếp)

*(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Manila,
ngày 29/8/1979)*

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thắm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ UTAH

12/1/97, Hung Duy Nguyen

Thầy kính,

Con là Hùng (*Nguyễn Duy Hùng ở Salt Lake City, Utah*). Khoảng sáu bảy tháng trước, con có cùng Thầy nói chuyện qua email về công phu tu tập: khi hành giả đã tới thanh tịnh thì nên làm gì trong thanh tịnh đó?

Trong những lần nói chuyện ấy, Thầy có nói một câu mà đã làm con suy nghĩ và viết bức email này. Thầy nói rằng:

"Không nên bao giờ quên giây phút ban đầu, lúc mình còn bơ vơ không minh đạo."

Người xưa có nói "đồng thanh tương ứng, đồng khí tương cầu" và Thầy cũng từng nhắc nhở các bạn đạo. Hợp thì ở, không hợp thì đi. Cho tới giây phút này, con vẫn chưa hiểu tôn chỉ của Thầy và Pháp Lý Vô Vi.

Thầy có thể từ bi nói ra cứu cánh tận cùng của Pháp Lý Vô Vi là gì không? Nếu nói không được, Thầy có thể Hết hoặc cho con ăn gậy cũng được.

Kính,

Nguyễn Duy Hùng
Salt Lake City, Utah

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Pháp lý Vô Vi là phải tiến từ căn bản tiến lên. Nếu quên căn bản của đà tiến thì sẽ đi tới sai một ly đi một dặm. Làm người phải ăn cơm mới sống, tu thanh tịnh thì mới thấy điển khí của cả càn khôn vũ trụ, đã và đang nuôi dưỡng nhơn sinh từ thanh tịnh tiếp tục thực hành sẽ thấy rõ sự siêu giác của hành giả mà tự nhận thức quyền năng của đẳng tạo hoá là vô cùng. Cứ vậy mà tiến hành thì sẽ đạt tới siêu giác rõ rệt hơn. Siêu giác là làm tỉnh nhưng mà độ được bất cứ ở nơi nào. Chúng ta thử nhìn xem mặt trời chỉ là một cục lửa đỏ mà thôi, nhưng ánh quang sáng chiếu vô cùng tận, gọi là Nhật Quang Phật. Chúng ta mang xác phàm cũng là 1 cục đất nhưng chịu tu tiến và phát triển tâm linh, tương lai chúng ta mới thấy quá trình tu học của PLVVKHHBPP đã tự vượt qua từ giai đoạn một mà hình thành tới sự thanh nhẹ vô cùng phát triển từ tâm thức. Một bước chân đi một niệm hành, triền miên như vậy thì sẽ thành đạt một ánh sáng vinh quang cứu độ quần sanh, dẫn thân vô quái ngại. Vô Vi chỉ có hành mới đạt. Thực hành mới thấy rõ sự tiến hoá trong giá trị của sự siêu giác tâm linh. Đã nói vô cùng thì không nên cho ta là đủ. Nếu cho chúng ta là đủ thì tương lai sẽ không có đất dừng chân. Thanh tịnh như mặt trời mặt trăng thì sẽ thấy diệu pháp ẩn tàng trong sự thanh nhẹ vô cùng.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Minnesota, ngày 24 tháng 9 năm 1985
GIỮ HÒA

Cùng chung hội họp chan hòa
Kích nhau tan rã tánh xa đạo Trời
Động tâm thuyết lý phân lời
Khổ tâm tự buộc sống đời khó an
Đệ huynh khai mở luận bàn
Cuối cùng cũng phải giải tan ngu khờ
Biết mình luận thuyết lơ mơ
Công Trời hỗ trợ tạo mê nội tình
Nói ra chẳng có đẹp xinh
Khép lại uất khí chính mình không tu
Luận đi xét lại mình mù
Chẳng còn thanh tịnh chẳng tu chẳng hòa
Nghe qua lý thuyết của Cha
Của Trời ai cướp? Ai đã được đâu?
Sao không đón nhận nhiệm màu
Bắt tay giải trược tâm đầu khai thông?
Từ đây tự bỏ lòng vòng
Cùng chung khung cảnh cùng tòng thiên cơ
Rồi đây cũng phải đến giờ
Ra đi đột ngột thờ ơ khó về
Chớ nên tranh chấp mãi mê
Quy về thanh tịnh muôn bề yên vui
Tình thương gieo rắc đạo mùi
Quy y chơn pháp rèn trui thực hành
Phàm tâm luận thuyết sử sanh
Hồn thiêng cõi mở thực hành đến nơi
Khí Trời ban chiếu thanh thoi
Thương yêu tha thứ mở lời thức tâm
Chư Tiên tại thế chớ lầm
Vô Vi chiếu diệu khai tâm quán chiếu

Đệ huynh thương quý nhau nhiều
Kết tâu thực triển đạt siêu hơn người
Bình tâm ướm nở nụ cười
Dù nhau tiến hóa người người đạt thông
Mến thương một dạ một lòng
Dựng xây tốt đẹp giải vòng si mê
Chớ nên thực hiện khen chê
Quy vào chơn thức về quê dễ dàng
Giữ tâm thanh tịnh khai màn
Tình thương đạo đức là đàng thực thi
Cùng chung nhịp thở tự ghi
Con đường sáng suốt tùy nghi sử dụng
Chớ nên loạn động tạo khùng
Người tu có pháp tự vùng đứng lên
Vía hồn thực hiện vững bền
Cha yêu muôn loại bên trên đang chờ
Thế gian biến chuyển thiên cơ
Quy không sớm thức đến giờ được đi
Giữ hòa thanh tịnh kỳ ni.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Chín

LỄ ĐẠO NHƯ KIM CHỈ NAM, DẪN ĐƯỜNG CHÚNG SINH KHỎI MÊ ĐÁM
CÔNG XƯỞNG GIỐNG GIA ĐÌNH, PHỤC VỤ TINH THẦN LẤN TU THÂN

Phật Sóng Tế Công
Giáng ngày 13 tháng 11 năm Tân Dậu (1981)

Thơ

*Lí đạo phổ hóa nhược chỉ nam
Khải địch chúng sinh giác lộ tham
Dẫn nhân hành thiện bất vi ác
Lỗ mẫn hồ hành khổ quả thường.*

Dịch

Lí đạo phổ truyền kim chỉ nam
Dẫn đường nhân loại khỏi lầm than
Khuyên răn bỏ ác chuyên làm thiện
Hành động ngang tàng chỉ khổ thân.

Tế Phật: Lí đạo giống như kim chỉ nam, định rõ đường lối cho ta, còn không ta giống con thuyền vượt biển, thiếu chiếc địa bàn, sẽ lạc lũng giữa trời nước mênh mông, chẳng thể tìm ra phương hướng. Lí đạo cũng giống như đài khí tượng, sẽ cho ta biết trước về sự biến đổi của thời tiết, một nhà thám hiểm nếu như chưa theo dõi tin tức khí tượng trên đài ắt chẳng dám leo lên đỉnh núi cao, vì nếu trời lạnh bất chợt, sương tuyết đột nhiên phủ ngập, gặp tai nạn sẽ vô cùng hối tiếc.

Hiện nay chúng sinh đang bơ vơ trên khắp nẻo đường đời, khác nào thuyền lạc giữa trùng khơi, người lạc giữa núi rừng. Thường thường

vì tính kiêu ngạo tự mãn không chịu nghe lời khuyên bảo, tới khi lạc hướng lọt xuống vực sâu mới tự trách mình là ngu xuẩn thì đã quá muộn rồi.

Do đó, ta hi vọng chúng sinh phải luôn luôn đề cao cảnh giác, lắng nghe tin tức thông báo của đài khí tượng, cùng mang theo địa bàn để bảo đảm tối đa cho sự an toàn.

Thái Sinh: Thưa, lời dạy của ân sư quả là siêu diệu, những ví dụ đưa ra cốt để làm sáng tỏ ý nghĩa của đạo cực kì thích hợp. Chúng sinh hiện đang chìm nổi giữa biển cả mênh mông, lí do tại vì không nghe lời tiên tri hướng dẫn, cho nên mới lạc hướng không về tới bến, cũng chỉ bởi không biết mà thôi, thật quả đáng tiếc! Một sớm đọa lạc, một kiếp lầm than.

Tế Phật: Ngày nay khuynh hướng tải đạo của tạp chí Thánh Hiền Đường cũng có tác dụng chỉ dẫn cùng tiên đoán tương lai, nếu như chịu nghiên cứu học hỏi, sẽ tránh trở thành kẻ lỗ mẫn ngu si, chẳng kể gì tới hậu quả sau này. Đem những hành động liễu ngộ hoa tường, say sưa truy lạc, gái đẹp lầu son, bạc bài hút sách, trộm cướp lừa đảo, gian dâm giết chóc thường xảy ra này so sánh với hành vi vượt biển không mang theo hải bàn, trèo non không theo dõi tin tức thời tiết của đài khí tượng nào có khác chi? Do đó, kẻ mắt sáng báo trước rằng, nếu hành động như trên sẽ có ngày gặp khốn quẫn cùng quả báo, khi đó ắt phải bồi hoàn tất cả những tội lỗi đã gây ra, thì hã là có hối cũng không kịp.

Ý nghĩa của đạo giúp tâm trí ta sáng suốt để lựa chọn thật chính xác một con đường sống giữa vạn nẻo đường dẫn tới tương lai.

Thái Sinh: Xã hội ngày nay băng hoại rã rời, đôi khi có cảm tưởng như lạc vào mê hồn trận, tiến thoái lưỡng nan.

Tế Phậ: Không khó, không khó, chỉ cần có cái địa đồ mê hồn trận, rồi theo đó tìm lối thoát thân, há chẳng dễ dàng sao?

Thái Sinh: Thưa, kiếm đâu ra địa đồ?

Tế Phậ: Ha ha, ta sẽ cung cấp cho.

Thái Sinh: Vâng vâng, làm sao vẽ ngay được địa đồ.

Tế Phậ: Trò ngoan trả lời rất đúng, bây giờ bắt đầu đạo cỡi nhân gian ngay, mau lên tòa sen.

Thái Sinh: Thưa, con đã sửa soạn xong, kính mời ân sư lên đường.

Tế Phậ: Đòi mạt kiếp, buôn bán phát tài, mọi người làm lụng vất vả nhưng chẳng được vui, có kẻ làm việc để cho khuây khỏa, có kẻ làm việc vẫn cảm thấy chán nản. Bữa nay lấy sự làm việc để làm đề tài phỏng vấn.

Thái Sinh: Thưa, phỏng vấn sự làm việc như thế nào?

Tế Phậ: Tới lúc đó con sẽ rõ.

Thái Sinh: Thưa vâng.

Tế Phậ: Đã tới nơi, con có thể mở mắt ra.

Thái Sinh: Công xưởng phía trước đèn bật sáng choang, giống như đang hoạt động.

Tế Phậ: Đó là xưởng may quần áo, đêm nay tới đó phỏng vấn.

Thái Sinh: Phòng bên trái của xưởng có bốn thanh niên, giống như đang cắt vải, bên cạnh bàn cắt may có ba bốn phụ nữ đang thử đồ, phòng phía phải của xưởng, kể cả hai bên trái phải, có hàng trăm công nhân, phần lớn đang ngồi trước máy khâu chỉ may đồ, có một vài người lo kiểm soát về phẩm chất. Tiếng người nói ồn ào, tiếng máy chạy ầm ầm, lại còn có vài nữ nhân viên giảng giải, đôn đốc công việc, tiếng nói nghe lanh lảnh hoai, không biết có ai nghe rõ chẳng, hay là có nghe mà nghe chẳng nổi.

(còn tiếp)

